

Årsmødet 3. maj 2009 i Århus

Bibelord: ”Hans barmhjertighed mod dem, der frygter ham, varer i slægt efter slægt” (Lukas 1,50).

I. Kristus for alle i slægten – i slægt efter slægt

Alle er i familie med nogen. Og vi ønsker alle fællesskab og en god familie. Men hvad med barnløshed og problemer mellem børn og forældre? Hvad med ”dating”, kæreste og ægteskab? Hvad med ”singler”, skilsmisse og papirløse forhold? Hvad med de ældre? Og hvad med kernefamilien. Hvad gør vi i en tid, hvor alt er tilladt? Stillet overfor sådanne spørgsmål kan man blive helt glad ved at lytte til Bibelens familieberetninger, f.eks. i Lukas 1-2. Her fortælles om Zakarias og Elisabeth og deres søn Johannes Døber. Her fortælles om Maria og Josef og om Guds Søn, som bliver menneske. Her fortælles om to ældre mennesker, Simeon og Anna, og hvordan Maria og Josef tager Jesus med op til templet som 12-årig. Her fortælles om Johannes’ og Jesus’ opvækst. Det handler om ægtefæller, barnløshed, spædbørn og kærester. Det handler om fællesskab mellem nybakte forældre, børn og ældre, om et barn på 12 år og om en ung mand, som var meget alene. Og samtidig synges de dejligste sange, verden nogensinde har hørt. Ikke, fordi familieproblemer er løst, eller fordi livet er blevet let. Nej, lovsangen stammer fra, at Gud sender sin Søn ind i menneskeslægten med frelse og håb.

Situationen dengang og i dag

Et moralsk og religiøst og politisk mørke sænkede sig over den tids mennesker, ligesom det synes at lukke sig til omkring vores kultur. Meget så håbløst ud.

Men de fik besøg. Ja mere end det: De fik en slægtning. Guds egen Søn fra evighed af blev menneske. Gud sendte sin Søn. Maria skulle føde Guds Søn. Gennem hende ville Gud træde ind i menneskeslægten og gøre sig til ét med den og binde sig til os med blodets bånd.

I, som har spædbørn og små børn, fortæller til alle os andre om blodets bånd. I er trofaste; I ofrer jer og giver jer helt. Og I samarbejder om det som forældre. Den begivenhed, at et barn blev født og givet til jer, fylder jeres hverdag med slid og slæb, men samtidig fylder den jer også med håb og glæde.

Gud er trådt ind i vor slægt. Og hvis vi kan vise kærlighed og troskab mod slægten – og det kan vi! - da kan Herren det endnu mere og på den fuldkomne måde.

Han har ikke blot skabt os i sit billede. Han har også bundet sig til os ved at blive menneske og tage vort kød og blod på sig. Og han har bundet sit til os ved at give sit blod for os og ofre sig i vort sted. Guds Søn har båret vore synder og har sejret over dødens magt.

Mørket må vige

”Solopgangen fra det høje vil besøge os for at lyse for dem, der sidder i mørke og i dødens skygge og lede vore fødder ind på fredens vej”. Sådan synger Zakarias i en af sangene om Marias barn. ”Ære være Gud i det højeste og på jorden! Fred til mennesker med Guds velbehag!” Sådan synger englens, da Jesus er blevet født. Og da den gamle Simeon står med barnet Jesus i sine arme, synger han: ”Mine øjne har set din frelse, som du har beredt for alle folk: Et lys for hedninger og en herlighed for dit folk Israel!”

Sådan viger mørket også tilbage, når Guds Søn træder ind i vores liv og verden gennem evangeliet. Herren træder ind i vores virkelighed i en tid, hvor kristendommen er på tilbagetog, hvor alting synes at være tilladt, hvor ægteskabet er truet, og hvor kirker lukkes – også i vores kirkesamfund. Ved troen på ham, tager han os ind i sin familie, som er den kristne menighed. Sådan dæmmes der ikke blot op for mørket, sådan oplyser han os og giver os ægte håb.

Frelse til alle i slægten

I juni måned 2008 var lægfolk og præster fra kirker i Kirgisistan, Kazakstan, Tjekkiet, Letland, Tyskland, Portugal, Spanien, Frankrig, England, USA og Danmark samlet her i menigheden. 5 dage. Emnet var ”familie og børn”. Hvordan har slægten det? Hvordan vil Gud hjælpe familien? Både ”kernefamilien”, som kender til mange forskellige konflikter og problemer, og de familier, som er gået i stykker. Hvordan vil Gud hjælpe enlige og ensomme, kludetæppefamilier, papforældre og bedsteforældre? - Tør vi møde problemerne og hinanden? Og kan vi? Øser vi af Guds ord, så vi også har hjælp og barmhjertighed fra Herren til alle i slægten – til alle i menigheden? Her er udfordringer. Og her blev sået et emne, som vokser frem ved dette årsmøde og senere på sommerlejren. Og forhåbentlig bliver det til en stærk plante i det kommende år. Maria synger sådan herom:

”Og hans barmhjertighed mod dem, der frygter ham, varer i slægt efter slægt.” Denne jomfru, som blev mor til Guds søn i sin ungdom, ser sammenhængene og påtager sig at være Herrens tjenerinde. Må det også ske for os i det nye år! Lad os leve midt i slægten – hente kraft og hjælp fra den undervisning, som Guds Søn har bragt ind i vores slægt. Det vil gøre uendeligt og evigt godt. Det er nok at gå i gang med. I tillid til, at Gud har indstiftet ægteskabet, holdes også bryllup i vore menigheder. Og der fødes børn. Der er omsorg for de ældre. Og børn oplæres i troen og opdrages til at frygte og elske Herren.

II. Dem, som vi hører sammen med

Menighederne

Martins menighed, København: 29 medl.. Heraf 6 børn og 1 fra udl. student.

Langelands menighed: 4 medlemmer – alle omkring 80 år.

Løsning menighed: 10 medlemmer. Heraf 3, som er bosiddende længere væk fra menigheden.

Århus menighed: 50 medlemmer. Heraf 6 børn og gæstemdl. fra Slovakiet.

Gudstjeneste, dåb og kirkelige handlinger

Gudstjenester: København var der i gennemsnit 21 deltagere ved gudstjenesten (14 ved altergang), på Langeland 4 deltagere (4 ved altergang), i Løsning 7 deltagere (5 ved altergang), i Århus 33 deltagere (24 ved altergang).

Dåb: 20. juli 2008 i Gratiakirken: Anastacia Josefine Lund, født 14. juli 2008. Datter af Annie Lund Nielsen, Risskov.

10. august 2008 i Gratiakirken: Karoline Obel Kristensen, født 6. juli 2008. Datter af Line og Klaus Obel Kristensen, Viby J.

17. august 2008 i Gratiakirken: Jonathan Brødsgaard Lund, født 4. juli 2008. Søn af Helle og Mogens Brødsgaard Lund, Århus.

18. januar 2009 i Martinskirken: Julius Emme, født 24. november 2008. Søn af Sanne og Niels Peter Emme, Hellerup.

Bryllup: 19. juli 2008 i Martinskirken, København: Vielse af Linea Ivalo Lykkehøj Nielsen og Christian Gregers Michael, Søborg.

Begravelse: 8. august 2008: Christian Høgni Niclassen døde 30. juli '08 i en alder af 30 år. Han blev begravet fra Martinskirken på Frederiksberg ældre kirkegård. Desuden fik et af vore tidligere medlemmer i Københavns menighed hjemlov i nov. '08, Andreas Andresen i Neumünster.

Vi takker Herren, at vi kunne samles ved fødsel, midt i livet og ved begravelse i tillid til hans omsorg og frelse.

Hjælpepræst: Vi takker også Herren fordi han gav os pastor Sigmund Hjorthaug, og for den tjeneste han har udført i årets løb ved lejre og i menighederne, og at vi kunne indlede årsmødet med at bede om Guds hjælp og velsignelse ved den officielle indsættelse som hjælpepræst.

Dem, der frygter Herren

Maria siger om os: *"Herrens barmhjertighed varer mod dem der frygter ham i slægt efter slægt."* Guds frygten viste sig i menighederne ved, at vi blev stille – lyttede – bad – knælede – bekendte vores skyld – modtog tilgivelsen fra Herren – modtog et brød og et bæger vin - stolede på, at det var Herrens legeme og blod.

Guds frygten viste sig også i forventning, når der var bibelkreds og bibeltimeaftener. Vi læste, lyttede til ordet og til hinanden. Vi delte troen og håbet sammen.

Vi måtte erkende, at kirken ikke er til, hvis Herren er tavs. Kun når Herren taler til os, kan vi leve i tro, håb og kærlighed. Og hvis vi vender os bort fra Herrens ord, vender vi os væk fra hans barmhjertighed. Da går guds frygten går tabt. Og selv om vi kalder os kirke og mødes i en kirkebygning, er vi dog ikke længere hans kirke.

Derfor vil vi samles om Herrens ord – hele slægten – og i slægt efter slægt.

Slægt i Brasilien

Det var en gave, at vi også så ud over vore egne grænser i erkendelse af, at det er for alle slægter i alle folkeslag på jorden. De unge, som rejste til Brasilien og var dernede, da årsmødet sidste år blev holdt i Løsning, tjente både os og de børn, de var iblandt. De lærte selv meget om menneskelig nød, ødelagte familier og om de sår, som børn må bære på i sjælen. Lad os ikke glemme dette arbejde, men åbne vinduerne yderligere og se nøden, så vi også kan hjælpe i tiden, der kommer.

Søsterkirker

Søsterkirken i Sverige/Norge indstillede 2.5.2008 den officielle del af kirkefællesskabet for 1 år. Vor kirke svarede telefonisk og i brev 28.5.2008 og har siden afventet svar. Det har været svært for dem som kirkesamfund at forholde sig til vor kirke.

I øvrigt har vor kirke ikke haft mange kontakter udadtil ud over fællesskabet på konferencen i juni 2008. Dog har der været personlig kontakt til pastor Jais Tinglund og hans familie. Desuden har vi sendt en skriftlig orientering til LCMS, en orientering, som præsidenten i et månedsbrev ville sende til alle præster i kirkesamfundet. Den indeholdt både glæde og bekymring.

Kirkefællesskabet med SELK i Tyskland er ikke aktivt og har ikke været det i 14 år. Senest blev der afholdt officielt møde for 10 år siden uden positivt resultat. Uformelle kontakter er blevet ved ligeholdt siden, bl.a. på konferencen i 2008. HB finder det godt, om det kommende år kan benyttes til igen at føre samtale med SELKs ledelse med henblik møde til afklaring: dvs. genoprettelse af kirkefællesskab, dersom grundlaget kan genoprettes. Eller i erkendelse af at grundlaget ikke er til stede at ophæve kirkefællesskabet. De gode personlige relationer, som vi har med SELK kan sikre, at vi handler i kærlighed, så vi tjener bekendende menigheder og præster i denne kirke med tålmodighed og fasthed. HB ønsker, at repræsentanter fra andre søsterkirker deltager til gavn for gensidig tillid og forståelse.

Kristus for alle i slægten – i slægt efter slægt

Marias ord om Herrens barmhjertighed i slægt efter slægt vil hjælpe børn, unge, voksne og ældre til at holde sammen, så menigheden ikke bliver en klub for en udvalgt alder, men for hele slægten. Samtidig vil disse ord åbne os for kaldet til at missionere og indbyde alle i menneskeslægten til at høre om Kristus og leve i troen på ham. *"Hans barmhjertighed mod dem, der frygter ham, varer i slægt efter slægt"* (Lukas 1,50).

Pastor Leif G. Jensen, formand
Århus, den 2. maj 2009